

[Duborg.]

med forskellige Priser for de forskellige Klasser. Naar der er Tale om lidt bedre Dyr, som der ikke kan findes Afsætning for her i Landet, og som ikke kan eksporteres, og som staaar og bringer Tab hver Dag, er en død Kapital og en Kapital, der i og for sig spiser af Landets Formue ved selve sin Opretholdelse, kan det blive meget god Økonomi, ogsaa Nationaløkonomi, at fjerne disse overflødige Dyr, der i Virkeligheden kun er at betragte som skadelige i hele vor Husholdning, fjerne dem paa denne, som det synes, meget brutale Maade.

Jeg tror ogsaa, at hvis man vil naa det bedste Resultat, som der kan opnaas under disse givne Forhold, vil det være fordelagtigt at gaa over til at betale de bedre Kreaturer med en højere Destruktionspris, idet man muligvis kunde kombinere dette System med en Understøttelse af en rationel Bekæmpelse af Tuberkulosen, som finder Sted ude i Landkredsene, saaledes at disse Dyr, som vel er faldet for Tuberkulinprøven, men derfor alligevel langt fra er værdiløse, kan destrueres uden alt for stort Tab for Ejeren. Jeg tror, man saa opnaaede dog noget godt ved denne jo i sig selv ulykkelige Lovgivning om Destruktion, idet man derved kunde forbedre Sundhedstilstanden i Kvægbesætningerne her i Landet. Derved naar man ogsaa, at det hele faar en mere samfundsmæssig Interesse, en Betydning, der ligger udover Dagen.

Af disse Grunde er jeg tilbøjelig til at tro, at det maaske vil være rigtigt at ændre Lovforslagets Bestemmelse om den 10 Kr.'s Afgift, saaledes at Afgiften kunde blive lidt højere, idet der f. Eks. kunde staa: indtil 20 Kr. Saa kan man jo altid se, hvorvidt det bliver nødvendigt at benytte denne lidt højere Afgift. Om der skal tages Hensyn til Dyrenes Størrelse, kan selvfølgelig ogsaa overvejes i et Udvalg. Hvis man gaar til en højere Slagteafgift end de 10 Kr., maa dog efter min Mening de 10 Kr. være Maksimum for Fedekalve, saaledes at der kun for de større Dyr kan blive Tale om at gaa til et højere Beløb.

Jeg finder ingen Anledning til at gaa nærmere ind paa selve Lovforslaget, idet man vel nok kan sige, at det er af en meget ejendommelig Natur, thi det meste af det, Loven skulde sige, vil det af mange Grunde ikke være praktisk at sige, da man ikke kan vide, hvilken Fremgangsmaade i de kommende Maaneder vil være den mest hensigtsmæssige, og man maa derfor lægge

i Administrationens Haand til sin Tid at træffe Bestemmelse herom. Som det fremgaar af Lovforslaget, er det jo Mening, at Administrationen skal ske gennem et Samarbejde mellem Landbrugsraadet og Landbrugsministeriet — noget, der jo næsten er blevet Sædvane for Lovgivning paa dette Omraade.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og villig Behandling, dog saaledes at det underkastes en Udvalgsbehandling.

Fibiger: Ved Behandlingen forleden Dag her i Tinget af Lovforslaget om Opkøb af Kreaturer til Uddeling til arbejdsløse udtalte jeg, at det var naturligt at se dette Lovforslag i Sammenhæng med det Lovforslag, som Landbrugsministeren samme Eftermiddag havde fremsat, idet de to Lovforslag var Led i samme Plan, gaaende ud paa at finde en Maade, hvorpaa man kunde hæve Priserne paa Kreaturer, saaledes at det katastrofale Fald, der havde været paa dette Omraade, i nogen Maade kunde affødes. De andre Partier ønskede imidlertid ikke at behandle disse to Spørgsmaal under eet, hvad der jo fremgaar af, at vi allerede i Dag er kommet saa vidt, at vi har vedtaget Lovforslaget om Opkøb af Kreaturer til Uddeling til arbejdsløse og kriseramte.

Det foreliggende Lovforslag bringer atter Spørgsmaalet frem, og man er jo klar over det nødvendige i at foretage noget, hvorved Priserne paa Kreaturer kan hæves. Navnlig i de Egne, hvor Landbruget har været baseret paa Fedekvæg, har det været meget vanskeligt for de paagældende Landbrugere at komme igennem, da de Priser, de har kunnet faa for deres udmærkede Fedekreaturer, har været rent minimale. Det har jo hidtil været saaledes, at der kunde eksporteres noget til Belgien, noget til Holland og noget til Tyskland, men efter hvad der er sket i Gaar: Forhøjelsen til det dobbelte af Tolden til Tyskland, vil det nu blive ganske umuligt at komme af med Kreaturer til Tyskland. Det forbavser mig, at man herhjemme overhovedet ikke har anet noget om en saadan Toldforhøjelse. Jeg ved ikke, om hverken Udenrigsministeriet, vor Gesandt eller vor Konsulent i Tyskland har vidst noget om det. Det kunde jo se saaledes ud, idet man fremsatte det foreliggende Lovforslag saa sent som i Forgaars.

Jeg mener, at Stillingen er blevet forrykket, siden dette er sket fra Tysklands Side. Thi det at destruere 1 500 Kreaturer og opkøbe andre 1 500 om Ugen for at